

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivany Kotrčové a soudkyň Mgr. Pavly Polednové a Mgr. Lucie Markové ve věci

žalobce: **D [REDACTED] F [REDACTED]**, narozený **[REDACTED]**
bytem **[REDACTED]**
zastoupený advokátem Mgr. Josefem Žďárským
sídlem Panská 895/6, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 427/16, 128 10 Praha 2

o zaplacení částky 582 057 Kč s příslušenstvím

k odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 21. listopadu 2018, č.j. 22 C 260/2016-82

takto:

- I. Odvolací řízení o odvolání žalované do výroku II. rozsudku soudu I. stupně co do zaplacení částky 15 000 Kč s úrokem z prodlení a co do zaplacení úroku z prodlení z částky 60 821,50 Kč se **zastavuje**.
- II. Rozsudek soudu I. stupně se ve výroku II. co do zaplacení částky 4 356 Kč s příslušenstvím **mění** tak, že se žaloba o zaplacení částky 4 356 Kč s úrokem z prodlení z této částky ve výši 8,05 % ročně za dobu od 6.11.2016 do zaplacení **zamítá**.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na nákladech řízení před soudem I. stupně 27 646 Kč, do 15 dnů od právní moci rozsudku, k rukám Mgr. Josefa Žďárského.

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rezková.

IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhal na žalované zaplacení částky 582 057 Kč s příslušenstvím, jako náhrady škody a nemajetkové újmy, která mu byla způsobena nezákonným trestním stíháním, které bylo zahájeno dne 22.1.2015 a skončilo rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 20.10.2015 sp. zn. [REDAKCE] kterým byl zproštěn obžaloby. Požadoval náhradu škody sestávající z nákladů obhajoby ve výši 59 895 Kč a z nákladů na propadlou letenku ve výši 22 162 Kč, a náhradu nemajetkové újmy ve výši 500 000 Kč.
2. Žalovaná se bránila tím, že nárok, který u ní žalobce uplatnil, odškodnila, že po podání žaloby žalobci uhradila na nákladech obhajoby 38 659,50 Kč, nahradila mu také 22 162 Kč za letenku, pokud jde o nemajetkovou újmu, konstatovala, že došlo k vydání nezákonného rozhodnutí a žalobci se omluvila.
3. Shora uvedeným rozsudkem soud I. stupně řízení o zaplacení částky 60 821,50 Kč zastavil (výrok I.), žalované uložil povinnost zaplatit žalobci 19 356 Kč s úrokem z prodlení z této částky ve výši 8,05 % ročně za dobu od 6.11.2016 do zaplacení a úrok z prodlení z částky 60 821,50 Kč ve výši 8,05 % ročně za dobu od 6.11.2016 do 29.3.2017, do 15 dnů od právní moci rozsudku (výrok II.), žalobu o zaplacení 501 879,50 Kč s úrokem z prodlení zamítl (výrok III.), žalované uložil povinnost zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 30 264 Kč, k rukám jeho právního zástupce do 15 dnů od právního rozsudku (výrok IV.).
4. Po provedeném dokazování vyšel ze zjištění, že trestní stíhání žalobce bylo zahájeno dne 22.1.2015, trestní řízení bylo pravomocně skončeno dne 10.11.2015 zproštěním obžaloby. Žalobce byl po celou dobu trestního řízení zastoupen zvoleným advokátem, který za něj činil úkony právní služby. Žalobce v průběhu trestního řízení trpěl psychickými problémy, ztratil zájem o práci, utlumil své aktivity, čelil nedůvěře rodiny a [REDAKCE] komunity.
5. Takto zjištěný skutkový stav posoudil po právní stránce podle zákona č. 82/1998 Sb. o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem (dále také jen zákon). Dospěl k závěru, že základ žalobou uplatněného nároku je dán, neboť zahájení trestního stíhání, které skončilo zproštěním obžaloby, neskončilo pravomocným odsouzením, je specifickým případem nároku na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím, že žalobci v příčinné souvislosti s nezákonným rozhodnutím vznikla škoda a nemajetková újma.
6. Řízení co do zaplacení částky 60 821,50 Kč zastavil, neboť žalobce vzal v tomto rozsahu žalobu zpět, poté co mu žalovaná částečně plnila, zaplatila náhradu za propadlou letenku a část uplatněného nároku na náhradu nákladů za obhajobu.
7. Nárok na náhradu nákladů obhajoby posoudil také podle § 11 advokátního tarifu. Dospěl k závěru, že žalobci náleží i náhrada za úkony právní služby, které žalovaná sporovala, tj. odměna za první poradou s obhájcem dne [REDAKCE] přesahující jednu hodinu, vedle náhrady za převzetí věci, když dovedl, že převzetí a příprava zastoupení dle § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu v sobě první poradou nezahrnuje. Žalobci rovněž přiznal náhradu za úkon – odpověď na žádost policie ohledně skenu pasu žalobce. Další žalobcem požadované náhrady za úkony - poradou s klientem dne [REDAKCE] a dne [REDAKCE], nepřiznal, z důvodu, že se nejednalo o úkony účelné, žalobci nepřiznal náhradu za úkon ze dne 11.8.2015 – jednání na PČR, který nebyl v trestním spise dohledán, ani náhrady za úkony ze dne 1.4.2015 a dne 19.10.2015 – písemný návrh svědka,

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rezková.

příprava obhájce na hlavní líčení, neboť se nejedná o úkony, které by bylo lze podřadit pod § 11 advokátního tarifu.

8. Nárok žalobce na náhradu nemajetkové újmy způsobené nezákonným trestním stíháním posoudil podle § 5, § 31a zákona, s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 27.6.2012 sp. zn. 30 Cdo 2813/2011 hodnotil zejména povahu trestní věci, délku trestního stíhání, následky způsobené trestním řízením v osobnostní sféře poškozeného a dospěl k závěru, že konstatování vydání nezákonného rozhodnutí a omluva nejsou v daném případě dostačující satisfakcí, že je na místě žalobci poskytnout zadostiučinění v penězích. Po porovnání souzené věci se srovnatelnými rozhodnutími tamního soudu uzavřel, že přiměřeným je zadostiučinění ve výši 15 000 Kč.
9. Žalobci výsledně přiznal náhradu nemajetkové újmy ve výši 15 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení, na nákladech obhajoby 4 356 Kč se zákonným úrokem z prodlení a zákonný úrok z prodlení z částky 60 821,50 Kč, která byla žalovanou zaplacená po podání žaloby, za dobu od 6.11.2016 (po uplynutí šesti měsíců od uplatnění předžalobního nároku u žalované) do 29.3.2017, kdy žalovaná žalobci tuto částku přiznala.
10. O nákladech řízení rozhodl podle ust. § 142 odst. 2 o.s.ř., při zohlednění, že žalobce byl zcela úspěšný z nárokem na náhradu nemajetkové újmy a částečně úspěšný s nárokem na náhradu skutečné škody, jejich rozsah a výši specifikoval dle vyhlášky č. 177/1996 Sb.
11. Rozsudek, vyhovující výrok II. a akcesorický výrok IV. napadla žalovaná blanketním odvoláním. V doplnění odvolání specifikovala, že odvolání směřuje jen do částky 4 356 Kč s příslušenstvím, tj. do přiznání náhrady škody za dva úkony právní služby, za první poradu s klientem dne 23.1.2015, neboť tu nelze účtovat zvlášť a byla již odškodněna v rámci náhrady za úkon převzetí a příprava zastoupení, za odpověď na žádost policie ohledně skenu pasu, která nepředstavuje úkon právní služby dle advokátního tarifu. Odvolání co do 15 000 Kč s příslušenstvím, do náhrady nemajetkové újmy a do úroku z prodlení z částky 60 821,50 Kč, vzala zpět.
12. Odvolací soud s ohledem na částečné zpětvení odvolání, odvolací řízení o odvolání žalované do zaplacení částky 15 000 Kč s příslušenstvím a do zaplacení úroku z prodlení z částky 60 821,50 Kč zastavil, podle ust. § 207 odst. 2 o.s.ř.
13. Odvolací soud přezkoumal z podnětu podaného odvolání napadený rozsudek, v mezích odvoláním dotčených, tj. co do 4 356 Kč s příslušenstvím, včetně řízení, které mu předcházelo dle ust. § 212 a § 212a odst. 1 a 5 o.s.ř., a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.
14. Soud I. stupně dospěl ke správnému závěru, že byla prokázána existence nezákonného rozhodnutí, že žalobci vznikla v souvislosti s nezákonným rozhodnutím škoda spočívající ve vynaložených nákladech na právní zastoupení. Na rozdíl od soudu I. stupně ovšem odvolací soud dospěl k závěru, že odměna za dva účtované úkony právní služby, která zůstala předmětem odvolacího řízení, žalobci nenáleží. Zde se odvolací soud zcela ztotožňuje s argumentací žalované. Úkon právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif) převzetí a příprava zastoupení nebo obhajoby na základě smlouvy o poskytnutí právních služeb, v sobě zahrnuje první poradu advokáta s klientem. Lze si jen stěží představit, že by advokát převzal zastoupení, aniž by se s klientem v jeho záležitosti poradil. Požadavek, aby byla žalovanou uhrazena odměna za převzetí věci a přípravu zastoupení a vedle toho i odměna za první poradu s klientem, je nedůvodný. Stejně je nedůvodný požadavek na zaplacení odměny za úkon právní služby, který by měl být představován odpovědí na žádost policie ohledně skenu pasu, nejedná se o úkon, který by mohl být honorován dle advokátního tarifu, a to ani dle § 11 odst. 2, 3.

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rezková.

15. S ohledem na shora uvedené odvolací soud dle ust. § 220 odst. 1 písm. a) o.s.ř. rozsudek soudu I. stupně v napadeném rozsahu změnil a žalobu o zaplacení částky 4 356 Kč s příslušenstvím zamítl.
16. Vzhledem ke změně napadeného rozsudku rozhodoval odvolací soud originálně o nákladech řízení před soudem I. stupně i o nákladech odvolacího řízení, podle ust. § 224 odst. 1, 2 ve spojení s ust. § 142 odst. 2 o.s.ř., podle úspěchu a neúspěchu účastníků v řízení.
17. Odměna advokáta za zastupování v řízení o náhradě nemajetkové újmy za nezákonné rozhodnutí se vypočte z tarifní hodnoty 50 000 Kč dle § 9 odst. 4 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále také jen vyhláška), odměna za zastupování v řízení o náhradě škody se vypočte dle § 8 odst. 1 vyhlášky, podle § 12 odst. 3 vyhlášky se za tarifní hodnotu považuje součet tarifních hodnot spojených věcí. Součet tarifních hodnot v této věci činí 132 057 Kč (50 000 + 82 057). V řízení před soudem I. stupně provedl právní zástupce žalobce pět úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby, účast u dvou ústních jednání, částečné zpětvzetí žaloby), celkem by tak měl obdržet na náhradě nákladů řízení 40 656 Kč, 5x 6 420 na odměně, 5 x 300 Kč za režijní paušály dle § 13 odst. 3 vyhlášky, náhradu daně z přidané hodnoty. Žalobce měl plný úspěch co do náhrady nemajetkové újmy, co do náhrady škody měl úspěch 60 821,50 Kč (zpětvzetí pro chování žalované), neúspěch 21 235,50 Kč, při vzájemném poměru tarifních hodnot by se žalobci mělo dostat 67,8 %, po zaokrouhlení 68 % nákladů, tj. 27 646 Kč (rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 20.12.2016 sp.zn. 30 Cdo 1435/2015). Tato částka mu na nákladech řízení byla přiznána.
18. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto tak, že na ně nemá právo žádný z účastníků. Žalovaná byla převážně neúspěšná, vzhledem k zpětvzetí odvolání, žalobci však náklady v odvolacím řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku nelze podat dovolání.

Praha 28. března 2019

JUDr. Ivana Kotrčová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rezková.